

تشخیص مولکولی فوزاریوم سولانی در نمونه‌های مشکوک به کراتیت هرپسی

آتوسا فردوسی^{۱*}، محمد حسن شاه حسینی^۲، منصور بیات^۴، سید جمال هاشمی^۵، محمد قهری^۶

۱. دانشجوی دکتری، گروه تخصصی پاتوبیولوژی، دانشکده علوم تخصصی دامپزشکی، دانشگاه آزاد اسلامی واحد علوم و تحقیقات، تهران، ایران
 ۲. دانشیار، گروه میکروبیولوژی، واحد شهرقدس، دانشگاه آزاد اسلامی، تهران، ایران
 ۳. مؤسس، مؤسسه ایرانیان ژن فناور (IGF)، تهران، ایران
 ۴. دانشیار، گروه تخصصی پاتوبیولوژی، دانشکده علوم تخصصی دامپزشکی، دانشگاه آزاد اسلامی واحد علوم و تحقیقات، تهران، ایران
 ۵. استاد، گروه انگل شناسی و قارچ شناسی پژوهشکی، دانشکده بهداشت، دانشگاه پژوهشکی تهران، تهران، ایران
- عر استاد یار، گروه زیست شناسی، دانشکده علوم و مهندسی، دانشگاه امام حسین(ع)، تهران، ایران

چکیده

سابقه و هدف: فوزاریوم سولانی می‌تواند به صورت توام در کراتیت‌های هرپتیک حضور یابد. به علاوه نمای بالینی این دو کراتیت به علت تشابه، باعث خطای تشخیص تمایزی می‌شود. هدف این مطالعه تشخیص حضور فوزاریوم سولانی در نمونه‌های مشکوک به کراتیت هرپتیک به عنوان عامل اصلی یا عفونت همراه می‌باشد.

مواد و روش‌ها: ۱۰۰ نمونه DNA استخراج شده، از موارد بالینی مشکوک به کراتیت هرپتیک (شامل ۶۵ نمونه منفی از نظر عفونت HSV، و ۳۵ نمونه مثبت) انتخاب گردید. به منظور تشخیص فوزاریوم سولانی در این نمونه‌ها، تست PCR با پرایمرهای اختصاصی fffuso1 و rffuso2 و ژن هدف سیتوکروم بی میتوکندریالی با محصول bp ۳۲۰ بهینه گردید. ویژگی و حساسیت تست مورد ارزیابی قرار گرفت و محصول PCR به روش T/A Cloning نشان داد.

یافته‌ها: در میان ۶۵ نمونه منفی از جهت HSV، دو نمونه از نظر فوزاریوم سولانی مثبت بوده و محصول bp ۳۲۰ در آن‌ها تکثیر شد. حساسیت تست در حد یک کپی از DNA فوزاریوم سولانی و ویژگی آن ۱۰۰٪ تعیین گردید.

بحث: نتایج تست PCR نشان داد که برخی از کراتیت‌های مشکوک به هرپتیک، ناشی از فوزاریوم سولانی می‌باشد.

نتیجه‌گیری: تشخیص دقیق عامل اتیولوژیک در موارد تشابه نمای بالینی و نیز در عفونت‌های توام از طریق روش‌های مولکولی میسر است.

کلمات کلیدی

: کراتیت، فوزاریوم سولانی، پی‌سی‌آر، هرپس سیمپلکس ویروس

مقدمه

دقیق و درمان ارگانیسم مسبب، تأخیر و خطا وجود داشته باشد، پیامدهای این عفونت بعضًا غیر قابل جبران خواهد بود. عامل عفونت کراتیتی بسته به شرایط اقلیمی و جغرافیایی و نیز فاکتورهای خطیز که بیمار با آن مواجه بوده است، متفاوت می‌باشد. در طی سه دهه اخیر شیوع کراتیت‌های قارچی رشد فرایندهای داشته است و دلیل اصلی آن عوامل زمینه‌ساز و ریسک فاکتورهایی است که در پرونده اکثر بیماران جلب توجه می‌نماید (۱، ۲). ارگانیسم‌های قارچی عامل ۱/۲ درصد تا ۶۲ درصد از موارد عفونت‌های کراتیتی بوده اند

کراتیت یا عفونت چرکی قرنیه چشم، در جهان یکی از اصلی ترین عواملی است که باعث تاری دید، نابینایی و یا حتی از دست دادن کامل چشم می‌شود. خصوصاً زمانی که در تشخیص

*نویسنده مسئول : آتوسا فردوسی
پست الکترونیکی: Atousaferdousi@gmail.com
تاریخ دریافت مقاله: ۱۳۹۲/۰۶/۲۱
تاریخ پذیرش مقاله: ۱۳۹۳/۰۱/۳۰

دنبال آن در فرایند درمان تأخیر زیادی بروز می‌نماید (9,12,17,20). به علاوه چنانچه عفونت از نوع توم ویروسی و قارچی باشد، با روش‌هایی نظیر کشت و مشاهده میکروسکوپی نمی‌توان حضور هم‌زمان این عوامل را شناسایی نمود. تکنیک‌های مولکولی نظیر PCR علاوه بر سرعت و دقت، این امکان را فراهم می‌آورند تا در زمانی کوتاه بتوان وجود چندین عامل اتیولوژیک را به صورت همراه در نمونه‌های مشکوک مورد بررسی قرار داد (4,5,7,9,19). هدف این مطالعه طراحی و بهینه کردن تکنیک PCR اختصاصی و بررسی کاربرد آن برای تشخیص حضور فوزاریوم سولانی در نمونه‌های کراتیتی مشکوک به هرپس سیمپلکس ویروس می‌باشد. حضور این ارگانیسم هم در نمونه‌هایی که با تست PCR از نظر هرپس سیمپلکس ویروس مثبت و هم در نمونه‌هایی که با این تست از نظر HSV منفی بوده‌اند، بررسی شده است، تا بتوان احتمال وجود عفونت همراه و نیز احتمال خطا ای تشخیصی در اثر تشابه نمای بالینی ضایعه را بطور هم‌زمان مورد بررسی و ارزیابی قرارداد.

روش کار

تهیه نمونه: ۱۰۰ نمونه DNA استخراج شده از تراشه زخم‌های قرنیه مشکوک به کراتیت هرپسی متعلق به اورژانس بیمارستان تخصصی چشم پزشکی فارابی جمع آوری گردید. ۵۳ مورد از این نمونه‌های DNA با روش PCR از نظر HSV مثبت، و ۶۵ نمونه دیگر با این روش از نظر ویروس HSV منفی بوده‌اند. DNA در کلیه این نمونه‌ها با روش DNG استخراج گردیده است.

تهیه سوш استاندارد و استخراج از سوш استاندارد:

ابتدا سوш لیوفلیزه و استاندارد فوزاریوم سولانی متعلق به PTCC کلکسیون قارچ‌ها و باکتری‌های صنعتی ایران NO.5284، در محیط سابرو دکستروز در یک دوره انکوباسیون هفت روزه، ۵۰۰ میکرولیتر از محیط کشت مایع برداشته شد و در دور rpm ۱۰۰۰۰ به مدت ۲ دقیقه سانتریفیوژ گردید. مایع رویی دور ریخته شد و رسوب حاصله، در ۱۰۰ میکرولیتر آب دو بار تقطیر استریل به حالت سوسپانسیون درآمد. سپس DNA آن با روش DNG-plus استخراج گردید.

پرایمرهای ویژه PCR و ژن هدف:

(3,4,5,6,7,8) وفوزاریوم شایع‌ترین جنس عامل مایکو کراتیت است که اکثراً در نواحی حراره و تحت حراره از چشم ایزوله می‌گردد (2,4,17,21). گونه‌های فوزاریوم به‌طور شایع در خاک، اکوسیستم‌های آبی نظیر دریاها و رودخانه‌ها، گیاهان و بقایای مواد آلی در حال فساد یافت می‌شوند. برخی از این گونه‌ها پاتوژن گیاهی هستند و برخی دیگر به صورت ساپروفیت در محیط حضور دارند. شایع‌ترین گونه جنس فوزاریوم که هم‌چنین در میان گونه‌های این جنس از بیشترین ویرولانس نیز برخوردار می‌باشد، فوزاریوم سولانی است (21). فوزاریوم سولانی علاوه بر این که می‌تواند به تنها‌ی ای عامل کراتیت باشد، در برخی دیگر از موارد می‌تواند به صورت عفونت مخلوط و تؤام همراه با باکتری‌های جنس استریپتوکوکوس و استافیلوکوکووس و یا ویروس هرپس سیمپلکس در ضایعات قرنیه چشم یافت شود (4,6,8). نمای بالینی کراتیت‌های قارچی بسیار پلی مرفيک می‌باشد. در مراحل اولیه ضایعات به شکل زخم‌های دندریتیک در قرنیه ظاهر می‌شوند، که بسیار شبیه زخم‌های دندریتیک ناشی از هرپس سیمپلکس ویروس است. در نتیجه گاهی در تشخیص تمایزی این دو عامل خطا بروز می‌کند و داروهای آنتی‌ویرال و یا کورتیکوستروئیدی به بیمار تجویز می‌گردد. در این شرایط نه تنها بهبودی در وضعیت بیمار مشاهده نمی‌شود، بلکه حتی شرایط رو به و خامت می‌رود. در این موارد حتی اگر عامل ضایعه هرپس سیمپلکس ویروس باشد، با مصرف داروهای استرولئیدی شرایط برای حضور عوامل قارچی نیز فراهم می‌گردد و در صورتی که تشخیص خطا بوده و عامل کراتیت، ارگانیسم قارچی باشد، با مصرف داروهای سرکوب کننده سیستم ایمنی، زمینه برای رشد وسیع‌تر قارچ و گسترش ضایعه کاملاً مهیا می‌گردد (4,6,8,14). بنابراین شناسایی سریع و دقیق عامل عفونت، و تشخیص قطعی این که آیا ارگانیسم‌های دیگری نیز به عنوان عوامل همراه در عفونت حضور دارند یا خیر، در روند درمان بسیار تعیین کننده خواهد بود. تشخیص بر مبنای روش‌های مرسوم نظیر کشت و مشاهده میکروسکوپی با موانع متعددی مواجه می‌باشد. زیرا میزان نمونه‌ای که می‌توان از تراشه‌های قرنیه به‌دست آورد بسیار ناچیز بوده، و بعضًا ممکن است حضور ارگانیسم در این حجم جزئی از نمونه قابل پیگیری نباشد و عامل اتیولوژیک در حیطه دید میکروسکوپی ظاهر نشود. از سوی دیگر چون زمانی در حدود ۳ الی ۷ روز برای رشد کلنی و پدیدار شدن ماکروکنیده‌های دوکی شکل به عنوان کلید تشخیص جنس فوزاریوم، لازم است، در روند تشخیص بر اساس کشت و به

فوزاریوم به جز سولانی ، شامل گونه‌های اکسیسپروم^۱، پوا^۲، ورتیسلوئیدس^۳، گرامیناروم^۴ و پرولیفراتوم^۵ استفاده شد.

انجام تست بر روی DNA استخراج شده

از نمونه تراشه‌های قرنیه مشکوک به

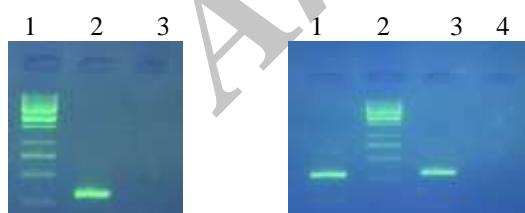
هرپس سیمپلکس ویروس: تست بهینه شده پس از بررسی ویژگی و حساسیت بر روی DNA استخراج شده از هر ۱۰۰ نمونه حاصله از تراشه‌های قرنیه مشکوک به هرپس سیمپلکس ویروس انجام گرفت.

یافته‌ها:

محصول PCR بهینه‌سازی شده با DNA استخراج شده از سوش استاندارد ، بر روی ژل آگارز ۱/۵ درصد لود شد. اندازه قطعه به دست آمده با استفاده از پرایمیرهای ویژه bp ۳۳۰ می- باشد (شکل ۱A). محصول PCR در پلاسمید pTZ57/R است (شکل ۱B). حساسیت تست PCR تا یک کپی از DNA فوزاریوم سولانی شده (که رقت 10^{-6} معادل یک کپی از فوزاریوم سولانی بود)، همچنان باند ۳۳۰ bp محصل رویت شد (شکل ۲).

تست PCR دارای ویژگی صد درصد می‌باشد به نحوی که فقط با DNA فوزاریوم سولانی واکنش داد (شکل ۳). تست بهینه شده با حساسیت و ویژگی ذکر شده، بر روی نمونه‌های DNA استخراج شده، از هر ۱۰۰ نمونه حاصله از تراشه‌های قرنیه مشکوک به هرپس سیمپلکس ویروس انجام گرفت.

شکل ۱A
شکل ۱B

شکل ۱: الکتروفورز محصول PCR

شکل ۱A: محصول واکنش PCR

- ¹- oxysporum
- ²- poa
- ³ - verticillioides
- ⁴ - graminearum
- ⁵- proliferatum

دو پرایمیر اختصاصی گونه فوزاریوم به نامهای ffuso1 و ffuso2 برای این منظور در نظر گرفته شد (۵). پرایمیر ffuso1 با ترادف ۵'-CTC TGT TAA TAA با ترادف ۵'-rfuso2 و پرایمیر TGC AAC TC-3' با ترادف (TGG TAC TAT AGC TGG AGG A-3') محصل ۳۳۰ bp انتخاب گردید و ژن سیتوکروم بی میتوکندریایی (mt cyt b) به عنوان ژن هدف برگزیده شد

واکنش PCR:

هر واکنش شامل ۵ میکرولیتر الگو (DNA استخراجی از نمونه)، ۲/۵ میکرولیتر از ۱۰x PCR Buffer، یک میکرولیتر از هر کدام از دو پرایمیر جلویی و عقبی $0/75\text{ }\mu\text{l}$ ، $10\text{mM}\text{ MgCl}_2(50\text{mM})$ ، $0/5\text{ }\mu\text{l}$ میکرولیتر از Taq DNA polymerase $0/4\text{ }\mu\text{l}$ ، dNTP10 mM $0/0\text{ }\mu\text{l}$ ، در حجم نهایی $25\text{ }\mu\text{l}$ میکرولیتر می‌باشد. پروتکل دمایی به صورت دناتوراسیون اولیه در دمای 94°C درجه سانتی‌گراد دو دقیقه، دناتوراسیون سیکل‌ها یک دقیقه در 94°C درجه سانتی‌گراد، دمای چسبیدن یک دقیقه 50°C درجه سانتی‌گراد، دو دقیقه مرحله پلیمریزاسیون در دمای 72°C درجه سانتی‌گراد، پلیمریزاسیون نهایی ۱۰ دقیقه در 72°C درجه سانتی‌گراد و تعداد سیکل‌ها 35 سیکل می‌باشد.

مشاهده محصول PCR:

محصول واکنش در ژل آگارز $1/5$ ٪ حاوی سایبر گرین (سینا کلون: Cat.No. R7730C) در بافر TBE ۰/۵ X الکتروفورز گردید.

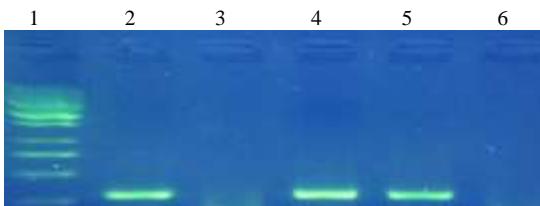
کلونینگ محصول PCR به عنوان

کنترل مثبت: بعد از خالص‌سازی محصول PCR با استفاده از کیت T/A cloning ترموساینتیفیک (cat:K1214) در وکتور pTZ57/R کلون گردید.

تعیین حساسیت و اختصاصی بودن تست

PCR: به منظور بررسی حساسیت تست، رقت‌های مختلف DNA قارچ، از یک میلیون کپی DNA (غلظت 10^{-1}) تا یک کپی DNA (غلظت 10^{-6}) تهیه گردید. جهت بررسی ویژگی تست، DNAهای هرپس‌سیمپلکس ویروس، استرپتوکوکوس پنومونیه، استافیلوکوکوس اورئوس و سایر قارچ‌های گونه

در میان ۶۵ نمونه که با روش PCR از نظر ویروس HSV منفی بوده‌اند، ۲ مورد از نظر حضور فوزاریوم سولانی در نمونه در این نمونه‌ها مثبت بودند و باند ۳۳۰ bp ۳۳۰ محسول PCR در این نمونه‌ها رویت گردید (شکل ۴). ولی در ۳۵ نمونه‌ای که با روش PCR از نظر HSV مثبت بودند، باند مربوط به محسول پی سی آر فوزاریوم سولانی رویت نگردید.

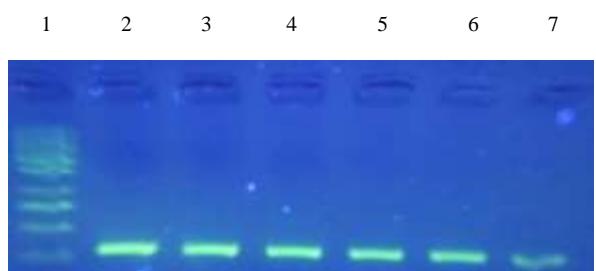
شکل ۴: نتایج تست PCR بر روی نمونه‌هایی که از نظر HSV منفی بودند

- لاین ۱: سایز مارکر ترموساینتیفیک DNA Ladder 1kb
- لاین ۲: فوزاریوم سولانی
- لاین ۳: نمونه منفی
- لاین ۴ و ۵: قطعه تکثیر شده ۳۳۰ bp
- لاین ۶: کنترل منفی

بحث

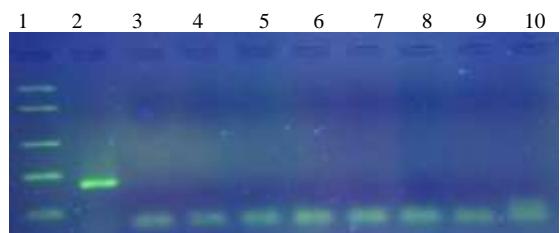
تعداد کراتیت‌های قارچی با الگوهای اپیدیمولوژیک متفاوت، ظرف چند دهه اخیر رو به افزایش داشته است. منبع این عفونت اگزورژن بیشتر انتقال از طریق تروما و بعضاً استفاده از لزهای تماسی گزارش شده است. کراتیت ناشی از تلقیح عامل در چشم به علت تروما، اکثرآ در میان افراد شاغل در بخش‌های کشاورزی و دامداری به چشم می‌خورد، و از آنجایی که قارچ‌های ساپروفیت و پاتوژن گیاهی نظیر فوزاریوم سولانی در محیط بسیار شایع هستند، برخود بقایای گیاهی و خاک به چشم منجر به کراتیت قارچی ناشی از این ارگانیسم‌ها می‌شود. از دیگر عوامل زمینه ساز می‌توان به جراحی‌های چشمی، اعتیاد، مصرف قطره‌های آنتی‌بیوتیکی و داروهای کورتیکواستروئیدی در چشم، ورود گرد و غبار و نیز عفونت‌های مخلوط هرپس سیمپلکس ویروس اشاره کرد. به نظر می‌رسد وضعیت سیستم ایمنی و بروز بیماری‌های ویروسی نظیر ایدز، در این رابطه یکی دیگر از عوامل اثرگذار باشد توسط مسل (Mselle ۱۹۹۹)، فوزاریوم سولانی شایع‌ترین عامل کراتیت قارچی با فراوانی ۷۵٪ گزارش شده است که در این میان ۸۱٪ نمونه‌های کراتیت قارچی متعلق به افراد HIV مثبت بوده است (۱۱). در خصوص عفونت‌های هرپس

- لاین ۱: سایز مارکر ترموساینتیفیک 1Kb DNA Ladder ، لاین ۲: قطعه تکثیر شده ۳۳۰ bp
- لاین ۳: کنترل منفی
- لاین ۱B: محسول کلون شده :
- لاین ۴: قطعه تکثیر یافته از پلاسمید،
- لاین ۲: سایز مارکر ترموساینتیفیک 1Kb DNA Ladder ،
- لاین ۳: قطعه تکثیر شده ۳۳۰ bp ، لاین ۴: کنترل منفی

شکل ۲: نتایج بررسی حساسیت تست

- لاین ۱: سایز مارکر فرمنتاس 1Kb DNA Ladder
- لاین ۲: رقت 10^{-1} معادل ۱۰۰۰۰ نسخه از DNA فوزاریوم سولانی
- لاین ۳: رقت 10^{-2} معادل ۱۰۰۰ نسخه از DNA فوزاریوم سولانی
- لاین ۴: رقت 10^{-3} معادل ۱۰۰ نسخه از DNA فوزاریوم سولانی
- لاین ۵: رقت 10^{-4} معادل ۱۰۰ نسخه از DNA فوزاریوم سولانی
- لاین ۶: رقت 10^{-5} معادل ۱۰ نسخه از DNA فوزاریوم سولانی
- لاین ۷: رقت 10^{-6} معادل ۱ نسخه از DNA فوزاریوم سولانی

شکل ۳: نتایج بررسی ویژگی تست

- لاین ۱: سایز مارکر ترموساینتیفیک Middel Range DNA Ladder 1113
- لاین ۲: DNA فوزاریوم سولانی
- لاین ۳: DNA هرپس سیمپلکس ویروس
- لاین ۴: DNA استافیلوکوکوس اورئوس
- لاین ۵: DNA استرپتوکوکوس پنومونیه
- لاین ۶: DNA فوزاریوم اکسی سپورو
- لاین ۷: DNA فوزاریوم پوا
- لاین ۸: DNA فوزاریوم پرولیفراوتوم
- لاین ۹: DNA فوزاریوم ورتیسلوئیدس
- لاین ۱۰: DNA فوزاریوم گرامیناروم

اچسلر (Oechsler) نیز در سال ۲۰۰۹ با روش PCR و استفاده از توالی‌های ITS بر روی نمونه‌های کراتیتی، اقدام به شناسایی گونه‌های مختلف فوزاریوم در این موارد نموده‌اند. در این روش ارگانیسم‌های عامل در نمونه‌های کراتیتی با کمک توالی ITS در حد جنس و گونه مورد شناسایی قرار گرفته اند (۱۴). در برخی دیگر از مقالات نیز از توالی‌های ITS و β -TUB (۱۶، ۱۷) برای شناسایی مولکولی فوزاریوم و سایر قارچ‌ها استفاده شده است. این توالی‌ها اگر چه در خصوص شناسایی سایر گونه‌های فوزاریوم دارای مزیت‌هایی می‌باشند اما توصیه شده است که در خصوص گونه سولانی بهتر است از کاربرد توالی‌های ITS و β -Tubulin و ffuso1 و rfuso2 در میان ۱۶۰ بیمار مبتلا به کراتیت توائسته است فوزاریوم سولانی را به عنوان شایع‌ترین عامل کراتیت قارچی در این نمونه‌ها شناسایی نماید. میزان ویژگی تست آن‌ها نشان داد که روش به کار رفته، برای شناسایی اختصاصی گونه فوزاریوم سولانی بسیار مناسب می‌باشد (۵). با آن‌که در مطالعه حاضر در میان ۳۵ نمونه مثبت از نظر هرپس سیمپلکس ویروس هیچ مورد مثبتی از فوزاریوم سولانی مشاهده نگردید، اما نمی‌توان حضور توم فوزاریوم سولانی را در کراتیت‌های هرپسی به عنوان عفونت همراه کاملاً منتفی دانست. به نظر می‌رسد در این خصوص باید تعداد موارد بیشتری را بررسی نمود. در این مطالعه با بهینه‌سازی شرایط واکنش، میزان حساسیت تست و اختصاصی بودن آن به حدکثر سطح ممکن ارتقا یافته است. در نتیجه این امکان وجود دارد که بتوان حضور ارگانیسم را در اولین مراحل، قبل از تکثیر ارگانیسم و پیشروی عفونت در نمونه تشخیص داد. طبعاً تشخیص سریع و دقیق در درمان و پیشگیری از پیامدهای جیران ناپذیر آن تأثیری به سزا دارد. در این مطالعه با توجه به نتایج تست PCR می‌توان چنین نتیجه گرفت که برخی از کراتیت‌های مشکوک به هرپس سیمپلکس ویروس در واقع ناشی از فوزاریوم سولانی است که بعلت تشابه نمای بالینی در ابتداء جزء موارد ویروسی قلمداد شده‌اند. در این

سیمپلکس ویروس، نمای بالینی مشابه با کراتیت‌های قارچی از یک سو و نیز گزارش‌های مبنی بر عفونت توم فوزاریوم سولانی و هرپس سیمپلکس ویروس از سوی دیگر، لزوم شناسایی اختصاصی و بررسی احتمال حضور دوگانه این عوامل در کراتیت را مطرح می‌سازد (۴, ۶, ۸, ۱۶). همان‌گونه که ذکر شد، تشخیص تمایزی کراتیت‌های قارچی و ویروسی با تست-های بهینه شده مولکولی قابل حل می‌باشد.

روش‌های مرسوم نظیر کشت، علاوه براین‌که زمان بر هستند، برای شناسایی عامل در حد گونه به نسبت دشوار بوده و نیاز به تخصص بسیار دارند. در همین رابطه تجربه نشان داده است بین ۳۳ تا ۵۰ درصد موارد عفونتی که فوزاریوم گزارش شده-اند، دچار خطای تشخیصی بوده اند (۱۴, ۱۷). شناسایی عامل در حد گونه برای تجویز دارو امری تعیین کننده است. زیرا پاسخ دارویی گونه‌های مختلف متفاوت می‌باشد. برای مثال گونه‌های فوزاریوم سولانی و فوزاریوم ورتیسلوئیدس معمولاً به آزول‌ها مقاوم بوده و MIC آن‌ها برای آمفوتیریسین بی، بیشتر از سایر گونه‌ها می‌باشد. حال آنکه گونه‌های اکسی سپوروم و مونیلیفورم تا حدودی به وریکونازول و پوزاکونازول حساس هستند (۷). از آنجایی‌که گونه‌های جنس فوزاریوم یک مقاوت کلی و نسبی به تمامی عوامل ضد قارچی از خود نشان می‌دهند، بسیار مناسب خواهد بود که بتوان حضور آن‌ها را در ابتداء و پیش از تکثیر ارگانیسم در نمونه تشخیص داد. حساسیت تست به کار رفته در این مطالعه در حد یک نسخه از DNA فوزاریوم سولانی است که برای تشخیص زودهنگام ارگانیسم بسیار مؤثر می‌باشد. به علاوه حضور ارگانیسم‌های همراه نظیر عفونت‌های مخلوط ویروسی و قارچی با مشاهده مستقیم میکروسکپی و یا سایر روش‌های مرسوم نظیر کشت قابل پیگیری نخواهد بود، اما تکنیک‌های مولکولی قادرند این موانع را برطرف نمایند. تکنیک PCR و مشتقات آن به علت مزایایی که به نسبت سایر روش‌ها دارند، در اغلب مطالعات ارجحیت تشخیصی داشته‌اند. گودی (Godoy) در سال ۲۰۰۴ در روش‌های PCR-RFLP و ERIC-PCR ایزوله فوزاریوم سولانی را به عنوان اصلی‌ترین عامل کراتیت در برزیل شناسایی و گزارش نمود (۷).

با وجود ارزشمندی این تحقیقات، امادر مجموع روش-هایی نظیر RFLP علاوه بر آنکه طولانی و نسبتاً پیچیده می‌باشند، برای تشخیص نیاز به کشت‌های خالص عوامل قارچی دارند، در صورتی که با روش‌های PCR محض می‌توان ارگانیسم را به طور مستقیم در نمونه‌ها شناسایی کرد.

سلولی بر روی این نمونه‌ها، در دو مورد باند مربوط به فوزاریوم سلولی تکثیر و رویت گردید. بنابراین چنین به نظر می‌آید که نمای بالینی مشابه با کراتیت‌های ویروسی موجب شده است که این موارد در مراحل اولیه تشخیص، جزء کراتیت‌های ویروسی قرار بگیرد. ژن mt b cyt که به عنوان ژن هدف در این مطالعه انتخاب شده است، برای شناسایی اختصاصی در حد گونه بسیار مناسب بوده، و با توجه به این که ویژگی تست صد در صد می‌باشد می‌توان با قطعیت فوزاریوم سلولی را به عنوان عامل اتیولوژیک کراتیت در این نمونه‌ها تعیین نمود. در این خصوص مسئله تشخیص تمایزی کراتیت‌های قارچی و ویروسی با تست‌های بهینه شده مولکولی قابل حل می‌باشد.

سپاسگزاری

نویسنندگان مرتب سپاس و امتنان خود را از سرکار خانم دکتر شهرلا رودبار محمدی، جناب آقای دکتر محمد جواد نجف زاده، جناب آقای دکتر علی رضایی و کادر اورژانس بیمارستان چشم پزشکی فارابی که در تهیه نمونه‌ها نهایت همراهی را داشتند، ابراز می‌دارند.

مطالعه هیچ موردی از عفونت توأم قارچی و ویروسی رویت نگردید.

نتیجه‌گیری:

در مطالعه حاضر ۱۰۰ نمونه مشکوک به کراتیت هرپسی از لحاظ حضور فوزاریوم سلولی مورد بررسی قرار گرفتند. در میان آن‌ها ۳۵ نمونه DNA حاصل از تراشه‌های قرنیه باروش PCR از نظر HSV مثبت بودند، که با انجام تست پی سی آر اختصاصی و بهینه‌سازی شده فوزاریوم سلولی بر روی این نمونه‌ها هیچ گونه باند مربوط به محصول پی سی آر فوزاریوم سلولی در این ۳۵ مورد رویت نگردید. با توجه به این که حساسیت تست در حد یک نسخه از DNA فوزاریوم سلولی در نمونه‌ها می‌باشد، حتی حضور یک ارگانیسم فوزاریوم سلولی به صورت همراه در این نمونه‌ها متفقی می‌باشد. بخش دیگر کار مربوط به ۶۵ نمونه DNA استخراج شده از تراشه‌های کراتیتی مشکوک به هرپس سیمپلکس ویروس بود، که این نمونه‌ها از نظر وجود این ویروس با انجام تست PCR منفی، گزارش و تأیید شده بودند. با انجام تست PCR اختصاصی گونه فوزاریوم

منابع

- فتی سارا و همکاران. کراتیت‌های قارچی، عوامل، زمینه‌های مستعدکننده و نتایج پاسخ به درمان. مجله دانشکده پزشکی دانشگاه علوم پزشکی مشهد. بهار ۸۹. شماره ۱۶. صفحه ۲۵-۲۵.
- نوروزپور دیلمی کیومرث، شکوهی طاهره، هدایتی محمد تقی، معدل حقیقی تهمینه، خلیلیان علیرضا. شیوع کراتیت قارچی در مراجعه کنندگان با زخم قرنیه به بیمارستان بوعلی سینای ساری در سال ۱۳۸۳. مجله چشم پزشکی بین‌المللی. ۱۳۸۴ دوره ۱۱. شماره ۲. صفحه ۱۹۱-۱۹۸.
- Alfonso EC., et al., Insurgence of Fusarium keratitis associated with contact lens wear. Arch Ophthalmol. 2006;124(7):941-947.
- Akshaya.R, Amrutha.P" A Study on the Epidemiological and Microbiological Aspects of Keratomycosis, Hyderabad, South India.The journal of young investigators. 2010. 20 (1):2-7.
- Dan He,Jilong Hao, Bo Zhang, Yanqiu Yang, Wengang Song, Yunfeng Zhang, Koji Yokoyama and Li Wang" Pathogenic Spectrum of Fungal Keratitis and Specific Identification of Fusarium solani" iovs.2011. 52 (5): 2804-2808.
- Dóczki, T. Gyetvai, L. Kredics, E. Nagy, Involvement of Fusarium spp. in fungal keratitis.Clinical Microbiology and Infection. 2004. 10(9): 773-776.
- Godoy, P., J. Cano, J. Gene, J. Guarro, A.L. Hofling-Lima and A.L. Colombo,. Genotyping of 44 isolates of Fusarium solani, the main agent of fungal keratitis in Brazil. J. Clin. Microbiol. 2004. 42: 4494-4497.
- Gupta V, Dada T, Vajpayee RB, Sharma N, Dada VK. Polymicrobial keratitis after laser in situ keratomileusis. J Refract Surg. 2001; 17: 147-148.
- Mancini N. et al. Rapid molecular identification of fungal pathogens in corneal samples from suspected keratomycosis cases. J Med Microbiol. 2006 Nov; 55(Pt 11):1505-9

10. Mohammad Arif, Shilpi Chawla, N. W. Zaidi1, J. K. Rayar M. Variar4 and U. S. Singh. Development of specific primers for genus Fusarium and *F. solani* using rDNA sub-unit and transcription elongation factor (TEF-1 α) geneAfrican Journal of Biotechnology. 2012. 11(2): 444-447.
11. Mselle J. Fungal keratitis as an indicator of HIV infection in Africa. Trop Doct. 1999. 29(3):133-5.
12. Nelson PE, Dignani MC, Anaissie EJ. Taxonomy, biology, and clinical aspects of Fusarium species. Clin Microbiol Rev. 1994 .7(4):479-504.
13. Nucci, M. and E. Anaissie, .Fusarium infections in immunocompromised patients. Clin. Microbiol. Rev. 2007. 20: 695-704.
14. Oechsler A.Rafael et.al.Utility of molecular sequence analysis of the ITS r RNA region for identification of fusarium spp. From ocular sources. Invest. Ophthalmol. Vis. Sci. 2009. 50 (5): 2230-2236.
15. O'Donnell Kerry, et.al. Internet-Accessible DNA Sequence Database for Identifying Fusaria from Human and Animal Infections. J. Clin. Microbiol. 2010.48(10):3708-3718.
16. O'Donnell, K., et al. Phylogenetic diversity and microsphere array-based genotyping of human pathogenic fusaria, including isolates from the multistate contact lens-associated U.S. keratitis outbreaks of 2005 and 2006. J. Clin. Microbial. 2007. 45: 2235-2248.
17. P.K. Jain, V.K. Gupta, A.K. Misra, R. Gaur, V. Bajpai and S. Issar . Current Status of Fusarium Infection in Human and Animal. Asian Journal of Animal and Veterinary Advances. 2011. 6: 201-227.
18. Ritterband DC, Seedor JA, Shah MK, Koplin RS, McCormick SA. Fungal keratitis at the New York Eye and Ear Infirmary. Cornea. 2006. 25(3)264–267.
19. Suhail Ahmad, Zia U. Khan, Ajmal M. Theyyathel. Development of a nested PCR assay for the detection of *Fusarium solani* DNA and its evaluation in the diagnosis of invasive fusariosis using an experimental mouse model. Mycoses. 2010. 53(1):40-47.
20. Wang He, et.al. Accurate and practical identification of 20 fusarium species by seven -locus sequence analysis and reverses line blot hybridization, and an invitro antifungal susceptibility study. Journal of clinical microbiology.2012.49 (5): 1890-1898.
21. Zhang, N., K. O'Donnell, D.A. Sutton, F.A. Nalim, R.C. Summerbell, A.A. Padhye and D.M. Geiser,. Members of the *Fusarium solani* species complex that cause infections in both humans and plants are common in the environment. J. Clin. Microbiol., 2006. 44: 2186-2190.